

Deponidirektivet, rapportering till EU 2007

Sammanställda data för rapporteringen samt dokumentation

Elisabet Kock, IVL, Svenska Miljöinstitutet,
Christian Junestedt, IVL Svenska Miljöinstitutet,
Mikael Olshammar, IVL, Svenska Miljöinstitutet
Milla Malander, IVL, Svenska Miljöinstitutet
Gunnar Brånvall, SCB

2007-09-28

Reviderad version

Avtal: 307 0704

SMED på uppdrag av NATURVÅRDSVERKET

Förord

Denna rapport har utarbetats av SMED (Svenska MiljöEmissionsData) på uppdrag av Naturvårdsverket.

De uppgifter som SMED sammanställt från olika källor har rättats och kompletterats av länsstyrelserna. Deras kunskap och hjälp har haft en avgörande betydelse för kvaliteten på den slutliga sammanställningen.

Innehåll

Förord	4
Innehåll	5
Sammanfattning	6
Summary	7
Syfte och omfattning	8
Metodik för datainsamling m h a länsstyrelserna	9
Datakällor	10
EMIR och DIA	10
EMIR	10
DIA	10
Användningen av EMIR och DIA	10
Skatteverket	11
Uppgifter från länsstyrelserna	11
WStatR 2006	11
Naturvårdsverkets sammanställning om dispenser för deponering av organiskt avfall.	12
Definitioner och beräkningar	13
Variabler för rapportering enligt deponidirektivet	13
Totalt antal befintliga deponier.	13
Antal deponier som överensstämmer med deponidirektivet	13
Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001.	13
Antal omgjorda deponier	13
Restkapacitet	14
Mängd biologiskt nedbrytbart kommunalt och annat biologiskt nedbrytbart avfall	14
Antal erhållna dispenser för högre gränsvärden	16
Underlag för tabeller	17
Genomförande av direktivet	17
Rapporteringstabell enligt deponidirektivets krav	17
Antal dispenser som godkänts för högre gränsvärden.	20
Uppgifter om datakvaliteten	21
Uppgifter inhämtade m h a Länsstyrelserna	21
WStatR 2006	21
Naturvårdsverkets Rapport 5493 om Uppföljning av dispenser.	21
Jämförbarhet med tidigare rapporteringar.	22
Organiskt avfall	22
Antal deponier	22
Restkapacitet	23
Referenser	24
Appendix 1 Länsvisa kommentarer.	25
Appendix 2. Utformning av listan till länsstyrelserna	30

Sammanfattning

Detta projektet dokumenterar och redovisar data om avfall avseende rapportering enligt Direktiv EEG 1999/31/EC om deponering om avfall. Uppgifterna avser åren 2004-2006. Rapporteringskraven är närmare angivna i Kommissionens beslut 2000/738/EC.

Uppgifterna i de olika tabellerna baseras främst på uppgifter från länsstyrelserna. I de fall uppgifter inte lämnats av länsstyrelser har data från EMIR, DIA och Skatteverket använts. Uppgifter har också tagits från rapporten Avfall i Sverige 2004¹ och rapporteringen inför WStatR 2006 samt från Naturvårdsverkets rapporter om uppföljning av dispensförbudet.

Resultatet sammanfattas i tabellen nedan.

	Deponi för farligt avfall.			Deponi för icke-farligt avfall			Deponi för inert avfall			Övriga		
	2004	2005	2006	2004	2005	2006	2004	2005	2006	2004	2005	2006
Totalt antal befintliga deponier	50	51	52	240	228	217	39	39	36	6	6	4
Antal av dessa som överensstämmer med deponidirektivets krav	23	23	25	49	47	47	9	9	9	0	0	0
Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001	3	3	5	31	45	53	17	17	20	4	4	6
Antal omgjorda deponier ^{*)}	3	3	4	14	12	12	0	0	0	0	0	0
Restkapacitet avrundat till (1000 ton)	2 355	2 355	2 355	11 807	11 807	11 807	7 134	7 134	7 134			

^{*)} Avser deponier som gjorts om fram tom rapporteringsperioden 2004-2006. Anläggningar som gjorts om och sedan lagts ner räknas inte som omgjorda året därpå.

¹ Se referenser

Summary

This report documents and presents data concerning landfill deposits according to the Directive EEG 1999/31/EC on the landfill of waste regarding the years 2004-2006. The requirements for reporting are specified in the Commission Decision 2000/738/EC.

The information presented in the different tables are principally based on data supplied by the 21 County Boards. In case of lacking data, information has been taken from EMIR, DIA and the Swedish Tax Authorities. Other sources have been the report "Avfall i Sverige 2004" and the reporting made in connection with the WStatR work. Some information has also been taken from reports produced by the Swedish Environmental Protection Agency.

The results are summarized in the table below:

	Landfill for hazardous waste			Landfill for non-hazardous waste			Landfill for inert waste			Others		
	2004	2005	2006	2004	2005	2006	2004	2005	2006	2004	2005	2006
Total number of existing landfills	50	51	52	240	228	217	39	39	36	6	6	4
Number of these landfills complying with the Directive	23	23	25	49	47	47	9	9	9	0	0	0
Number of landfills closed (no more depositing) since 16 July 2001.	3	3	5	31	45	53	17	17	20	4	4	6
Number of landfills re-equipped *)	3	3	4	14	12	12	0	0	0	0	0	0
Rest capacity (1000 tonnes)	2 355	2 355	2 355	11 807	11 807	11 807	7 134	7 134	7 134			

*) Referring to landfills re-equipped until the reporting period 2004-2006. However some landfills have been re-equipped and then closed down the year after.

Syfte och omfattning

Projektet syftar främst till att sammanställa och redovisa data om avfall avseende rapportering enligt Direktiv EEG 1999/31/EC om deponering om avfall avseende år 2004-2006. Rapporteringskraven är närmare angivna i Kommissionens beslut 94/741/EC.

Dessutom omfattar projektet insamling och sammanställning av uppgifter om antal dispenser som givits för högre gränsvärden..:

För nationellt bruk tas även uppgifter om deponerade mängder organiskt nedbrytbart material fram inom projektets ram

Uppgifterna för enskilda deponier samlas även i en aktuell deponilista.

Metodik för datainsamling m h a länsstyrelserna

Insamling, rättning och komplettering av de uppgifter om deponier som behövs för rapporteringen har genomförts på följande sätt:

1. SMED sammanställde tillgängliga uppgifter från olika datakällor till lista.
2. Listan lades in i en databas där varje länsstyrelse kunde söka ut de deponier som tillhörde deras län. Denna sändes sedan till länsstyrelserna för rättning och komplettering. Detta gjordes i två omgångar, i en första omgång inkluderades huvudsakligen kommunala anläggningar och i en andra omgång industrieponier.
3. Efter länsstyrelsernas rättning och komplettering sammanställde SMED uppgifterna enligt rapporteringsmall samt till en aktuell lista över Sveriges deponier.

Datakällor

EMIR och DIA

EMIR

EMIR är länsstyrelsernas arbetsdatabas där uppgifter samlas som länsstyrelserna behöver i sitt arbete, främst med tillsyn.

DIA

Vid rapporteringen enligt deponidirektivet 2004 samlades uppgifter in tillsammans med uppgifter som behövdes för andra behov. Uppgifterna samlades i databasen DIA.

Användningen av EMIR och DIA

Ur DIA:s tabell togs de anläggningar ut som i tidigare rapporteringsunderlag redovisat deponiklassificering. Det uppgick till 316 anläggningar varav de flesta med huvudbranschkod 90XXXXX.

Därefter jämfördes listan med andra listor över anläggningar som bedömdes kunna ha varit aktiva deponier under de aktuella åren, nämligen:

1. Avfall Sveriges lista över deponier 2003.
2. Nyregistrerade anläggningar i EMIR med de huvudbransch-koder som gäller för deponier. Anläggningar ur dessa kategorier som inte fått någon deponiklassificering togs också med. Dock ströks ett antal norrländska "slamlaguner". Som hjälpmedel vid utsorteringen av anläggningarna har bl a underlag från ramarbetet med WStatR 2008 använts.

Den utvidgade listan omfattade 386 anläggningar. .

Därefter framkom önskemål från Naturvårdsverket om att utvidga listan med industrideponier. Det finns inget riktigt bra kriterium i termer av EMIR-variabler för att leta fram dessa anläggningar. Dock kan fler bransch-koder än huvudbransch-koden för en anläggning i EMIR registreras för en anläggning. Det beslöts att ta fram de anläggningar som har huvudbransch-kod motsvarande antingen tillverkningsindustri eller avfallsbehandling och som bland bikoder har minst en av koderna:

- 90.004-5 (Deponier som deponerar högst 100 000 ton/år)
- 90.006-6 (Deponier som deponerar mer än 10 000 ton år farligt avfall)
- 90.006-7 Deponier som deponerar högst 10 000 ton /år farligt avfall)

- 90.004-1 (Deponier och andra avfallsanläggningar som ”processar över 100 000 ton avfall / år).

Genom att söka på dessa koder påträffades 37 anläggningar med industriell huvudbranschkod. Dessutom påträffades 6 anläggningar med huvudbranschkod inom avfallsbehandling, som inte fanns med i det första utskick-
et. Dessa 43 anläggningar valdes ut att ingå i ett extrautskick till länsstyrelserna.

Skatteverket

Skatteverket sammanställer varje år en lista över de företag som är skyldiga att betala deponiskatt. Denna lista användes för att komplettera den lista som tagits fram via EMIR för industrideponier. Listan avsåg företag som betalat skatt år 2004 och 2006 och omfattade 76 företag. Av dessa fanns redan 20 deponier med i listan som tagits ut från EMIR.

Skatteverkets lista baseras på företagsnamn och organisationsnummer. Uppgift om deponins namn saknas, vilket försvårar identifiering med deponier från de övriga datakällorna. I ett flertal fall framkom att de deponier som omfattades av Skatteverkets lista redan fanns med på den tidigare listan efter länsstyrelsernas kompletteringar

Uppgifter från länsstyrelserna

Länsstyrelserna har utgjort den främsta uppgiftskällan. De har kompletterat och rättat de listor som skickats till dem i två omgångar. Den första omgången utgjordes listan av de 386 anläggningar som togs fram via EMIR och DIA. Dessa delades upp länsvis och lades in i en enkel databas som sändes till länsstyrelserna för rättning och komplettering. Den andra listan utgjordes endast av industrideponier som tagits fram ur EMIR och Skatteverket. Även denna lista skickades till länsstyrelserna för rättning och komplettering.

Länsstyrelsernas arbete med rättning och komplettering av uppgifterna är av avgörande betydelse för den slutliga kvaliteten på uppgifterna. Deras kunskap och hjälp har varit mycket viktig för resultatet.

WStatR 2006

För uppgifter om restkapacitet har resultaten från rapportering WStatR 2006 använts. Här finns uppgifter om restkapacitet i slutet av år 2004 för samtliga deponier i landet, såväl kommunala som industriella.

Naturvårdsverkets sammanställning om dispenser för deponering av organiskt avfall.

Sedan år 2005 är det förbjudet att deponera organiskt avfall i Sverige. För att få deponera krävs dispens från Länsstyrelserna. Naturvårdsverket gör varje år en sammanställning av antal dispenser som medgivits. Dessa sammanställningar har använts som grund för att beräkna mängd deponering av organiskt avfall. För år 2004, då det fortfarande var tillåtet att deponera organiskt avfall, har uppgifter från WStatR 2006 använts.

Definitioner och beräkningar

Variabler för rapportering enligt deponidirektivet

De data som ska rapporteras för år 2004-2006 är följande:

- Antal befintliga deponier
- Antal av dessa som överensstämmer med deponidirektivet
- Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001
- Antal omgjorda deponier
- Restkapacitet

Samtliga uppgifter ska delas upp på deponier som tar emot farligt avfall, icke-farligt, inert samt övrigt avfall.

Nedan följer en genomgång av metodik och definitioner samt viktiga antaganden som gjorts i samband med sammanställningen av uppgifter.

Dessutom rapporteras separat antal dispenser för högre gränsvärden som godkänts av Länsstyrelserna.

Totalt antal befintliga deponier.

Det totala antalet befintliga deponier utgörs av såväl kommunala som industriella deponier. Som befintlig deponi räknas de deponier som fortfarande tar emot avfall för deponering. Deponier som tar emot avfall för sluttäckning räknas inte som befintlig deponi.

Antal deponier som överensstämmer med deponidirektivet

Här avses deponier som är anpassade till nya kraven för rapporteringsperioden år 2004-2006. De deponier som är i en fas där dom kommer att vara anpassade till kraven år 2008-2009 har inte räknats in i den här rapporteringen.

Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001.

Här avses deponier som inte längre tar emot avfall för deponering. Däremot kan fortfarande avfall tas emot för sluttäckning.

Antal omgjorda deponier

Här avses deponier som är omgjorda fram till och med rapporteringsperioden 2004-2006. Vissa deponier har gjorts om och sedan året därpå lagts ner. Dessa deponier har då inte tagits med som omgjorda under nedläggningsåret.

Restkapacitet

Restkapacitet har beräknats med hjälp av kapacitetsuppgifter från WstatR 2004. Uppdelningen på farligt, icke-farligt och inert avfall har gjorts genom att anta att kapaciteten är proportionell mot behandlad (dvs deponerad) mängd avfall år 2004 i WStatR.

Vi har också antagit att antalet stängda deponier är fler än antalet nytillkomna deponier. Restkapaciteten för de nytillkomna deponierna är dock större, vilket antas innebära att den sammanlagda restkapaciteten inte förändras.

Mängd biologiskt nedbrytbart kommunalt och annat biologiskt nedbrytbart avfall

Naturvårdsverket gör varje år en sammanställning av antal dispenser som medgivits för deponering av organiskt avfall. Delar av detta organiska avfall är nedbrytbart och dispensansammanställningarna har därför använts som grund för att beräkna mängd deponering av nedbrytbart avfall. För år 2004 då det fortfarande var tillåtet att deponera har uppgifter från WstatR 2006 använts.

De avfallstyper för vilka dispens erhålls består dock inte av 100 % organiskt material. Det är vanligen blandat avfall som innehåller både organiska och oorganiska beståndsdelar, t.ex. "hushållsavfall". För varje avfallsslag har därför andelen nedbrytbart avfall uppskattats. Uppskattningarna har gjorts i samråd med Jan-Olov Sundqvist, IVL samt med hjälp av uppgifter från WStatR 2006. Resultaten redovisas i tabell 1 nedan.

Tabell 1. Andel nedbrytbart avfall för olika avfallsslag.

EWC-stat	Avfallsslag	Andel nedbrytbart (%) *
03.2	Avloppsslam från industrier (TS)	80
07.2	Pappers- och pappavfall	50
09	Anim. och veg avfall (exkl. 09.11 & 09.03)	100
09.11	Anim. avfall från bearbetn. av livsm. och matavfall	100
09.3	Anim. feaces, animalisk urin och gödsel	100
10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	70
10.2	Blandade och ej differentierade material	30
10.3	Sorteringsrester	10
11	Vanligt slam (TS)	100

* Andelen biologiskt nedbrytbart material varierar beroende på avfallsslag.

Tabell 2. Deponerade mängder av "organiskt avfall" år 2004 enligt WStatR2006.

EWC-stat	Avfallsslag	Deponerat organiskt avfall enl. WStatR 2006 (ton)	Andel nedbrytbart (%) *	Biologiskt nedbrytbart avfall deponerat år 2004 (ton)
03.2	Avloppsslam från industrier (TS)	22 219	80	17 775
07.2	Pappers- och pappavfall	58 172	50	29 086
09	Anim. och veg avfall (exkl. 09.11 & 09.03)	20 927	100	20 927
09.11	Anim. avfall från bearbetn. av livsm. och matavfall	1 495	100	1 495
09.3	Anim. feaces, animalisk urin och gödsel	929	100	929
10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	347 583	70	243 308
10.2	Blandade och ej differentierade material	385 618	30	115 685
10.3	Sorteringsrester	477 942	10	47 794
11	Vanligt slam (TS)	60 607	100	60 607
	Totalt			537 606
	Totalt (exklusive 10.1)			294 298

* Andelen biologiskt nedbrytbart material varierar beroende på avfallsslag.

Tabell 3. Deponerade mängder biologiskt nedbrytbart avfall år 2005 .

Avfallsslag	Medgivna dispensmängder år 2005 enligt NV, Rapport 5493. (ton)	Andel nedbrytbart (%)	Biologiskt nedbrytbart avfall deponerat år 2005 (ton)
Hushållsavfall	20 486	70	14 340
Annat avfall	219 248	60*	131 549
Totalt			145 889

* Andelen nedbrytbar mängd annat avfall baseras på angivna procentsatser för de olika avfallsslagen i Tabell 1.

Tabell 4. Deponerade mängder biologiskt nedbrytbart avfall år 2006 .

Avfallsslag	Medgivna dispensmängder år 2006 enligt NV, Rapport 5493. (ton)	Andel nedbrytbart (%)	Biologiskt nedbrytbart avfall deponerat år 2006 (ton)
Hushållsavfall	82 987	70	58 091
Annat avfall	412 949	60*	247 769
Totalt			305 860

* Andelen nedbrytbar mängd annat avfall baseras på angivna procentsatser för de olika avfallsslagen i Tabell 1.

Antal erhållna dispenser för högre gränsvärden

Här anges antal dispenser som medgivits enligt paragraf 15 a i Förordningen om deponering av avfall (2001:512) för högre gränsvärde enligt de gränsvärden som anges för deponering i Naturvårdsverkets föreskrift NFS 2004:10 (Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall).

Källan för att redovisa dessa uppgifter tas uteslutande från enkäten som skickats till Länsstyrelserna.

Underlag för tabeller

I detta kapitel redovisas resultatet av de sammanställda uppgifterna från ovan nämnda källor. Frågeformuläret som används överensstämmer med Kommissionens beslut 2007/738/EG av den 17 november 2000 om genomförandet av direktiv 1999/31/EG av den 26 april om deponering av avfall. Den innehåller två avsnitt:

- Införlivande av nationell lagstiftning
- Genomförande av direktivet

I denna rapport redovisas uppgifter i avsnittet om Genomförande av direktivet och återfinns i bilaga 2000/738/EG avsnitt II, punkt 4, mängd deponerat biologiskt nedbrytbart avfall samt tabellerna i punkt 5, kapacitet och antal deponier som uppfyller deponidirektivets krav. Nedan följer underlag för att täcka denna del av rapporteringen till EU.

Genomförande av direktivet

Tabell 5: Mängd biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall och annat biologiskt nedbrytbart avfall som deponerats under år 2004-2006.

	2004 (ton)	2005 (ton)	2006 (ton)
Mängd biologiskt nedbrytbart avfall	537 606*	145 889**	305 860***

*varav hushållsavfall står för 243 308 ton.

**varav hushållsavfall står för 14 340 ton

***varav hushållsavfall står för 58 091 ton

Rapporteringstabell enligt deponidirektivets krav

Uppgifterna i enkäterna som länsstyrelserna besvarat har i vissa fall varit ofullständiga, framförallt avseende deponiklass. I de fall det varit möjligt har då branschkode använts för att göra en bedömning av deponiklass. Detta har till exempel gjorts för samtliga anläggningar i Stockholms län, där uppgifter angående deponiklass saknades helt.

Vissa anläggningar tar emot såväl farligt avfall som icke-farligt och inert avfall. Dessa anläggningar redovisas som deponier för farligt avfall. De

deponier som tar emot icke-farligt avfall och inert avfall redovisas som deponier för icke-farligt avfall.

I de fall information saknas angående huruvida anläggningen uppfyller deponidirektivets krav har det antagits att kraven ej uppfylls.

Om uppgift saknas angående huruvida anläggningen gjorts om för att uppfylla kraven har det antagits att den inte gjorts om.

Vissa anläggningar tar endast emot sanerings- och muddermassor. Eftersom dessa avfallsslag inte omfattas av deponidirektivet redovisas inte dessa deponier. Gruvavfall har inte räknats in i den resterande restkapaciteten, då detta inte heller ska redovisas i deponidirektivet.

En anläggning som slutat ta emot avfall ett visst år har betraktats som befintlig under hela det året, eftersom det är okänt när på året man upphört att ta emot avfall.

Detaljerade kommentarer per län finns redovisade i Appendix 1.

Tabell 6: Uppgifter för år 2004

	Deponi för farligt avfall	Deponi för icke-farligt avfall	Deponi för inert avfall	Övriga
Totalt antal befintliga deponier	50	240	39	6
Antal av dessa som överensstämmer med deponidirektivets krav	23	49	9	0
Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001	2	31	17	4
Antal omgjorda deponier	3	14	0	0
Restkapacitet (ton)*	2 355 174	11 806 746	7 134 491	

*Beräknat via uppgifter i WstatR 2006.

Tabell 7: Uppgifter för år 2005

	Deponi för farligt avfall	Deponi för icke-farligt avfall	Deponi för inert avfall	Övriga
Totalt antal befintliga deponier	51	228	39	6
Antal av dessa som överensstämmer med deponidirektivets	23	47	9	0
Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001	3	45	17	4
Antal omgjorda deponier	3	12	0	0
Restkapacitet (ton)	2 355 174	11 806 746	7 134 491	

Tabell 8: Uppgifter för år 2006

	Deponi för farligt avfall	Deponi för icke-farligt avfall	Deponi för inert avfall	Övriga
Totalt antal befintliga deponier	52	217	36	4
Antal av dessa som överensstämmer med deponidirektivets	25	47	9	0
Antal stängda deponier sedan 16 juli 2001	5	53	20	5
Antal omgjorda deponier	4	12	0	0
Restkapacitet (ton)	2 355 174	11 806 746	7 134 491	

Antal dispenser som godkänts för högre gränsvärden.

Utifrån länsstyrelsernas svar har endast 4 dispenser medgivits enligt paragraf 15 a i Förordningen om deponering av avfall (2001:512) för högre gränsvärde enligt de gränsvärden som anges för deponering i Naturvårdsverkets föreskrift NFS 2004:10. (Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall).

Dessa gäller följande deponier:

Tabell 9: Deponier som medgivits dispens för högre gränsvärde.

Län	Kommun	Anläggning	Anläggningsnummer
Jönköpings län	Vetlanda	Flishult avfallsanläggning för FA	0685-61-010
Östergötlands län	Norrköping	Bergrum 8	0581-191-18
Södermanlands län	Flen	Frutorps Avfallsupplag	0482-060-001
Norrbottens län	Boden	Brändkläppen avfallsupplag	2582-9201

Uppgifter om datakvaliteten

Uppgifter inhämtade m h a Länsstyrelserna

Uppgifterna i de utsända baseras på information från EMIR och DIA. Svaren från länsstyrelserna anses vara av mycket god kvalitet. Endast ett fåtal länsstyrelser har inte svarat fullständigt på enkäten. Samtliga länsstyrelser har dock skickat in svar. I ett fåtal fall har uppgifterna om en deponi inte kunnat uppdateras då det varit kommunerna som har haft tillsyn över anläggningarna och länsstyrelsen därmed inte haft fullständig information.

WStatR 2006

De uppgifter som tagits från WStatR 2006 är restkapacitet samt deponering av organiskt avfall 2004. Statistiken som redovisas i WStatR har för alla berörda deponier tagits fram med hjälp av enkäter. För avfallsbehandlingsanläggningar tillfrågades samtliga anläggningar som hade tillstånd att behandla (inkl deponera) avfall. Bortfallet var lågt och alla viktiga anläggningar svarade. Kvaliteten på statistiken och eventuella urvalsfel och övriga fel finns beskrivet i den tillhörande kvalitetsrapporten². Uppgifterna om restkapacitet var dock överlag av sämre kvalitet. De flesta uppgiftslämnare kunde inte ange kapacitet, många gånger beroende på att deras tillstånd inte är uttryckt i m³. I dessa fall har imputerade värden använts. sammanfattningsvis är uppgifterna om restkapacitet från WStatR 2006 av låg kvalitet.

Naturvårdsverkets Rapport 5493 om Uppföljning av dispenser.

Uppgifterna som tagits från denna rapport baseras på enkäter som skickats ut till samtliga länsstyrelser. Då rapporten inte anger svarsfrekvens från länsstyrelserna är det svårt att bedöma kvaliteten på sammanställningen. Kvaliteten på de inkomna svaren bör dock anses var god. Länsstyrelserna anses ha bra översyn över hur avfallet behandlas och är den instans som medger dispenser.

² Kvalitetsrapport för statistik över avfallsgenerering samt återvinning och bortskaffande av avfall i Sverige 2004. Rapportering enligt EUs avfallsstatistikförordning. NV Rapport 5588 (juni 2006). <http://www.naturvardsverket.se/bokhandeln/pdf/620-5588-7.pdf>

Jämförbarhet med tidigare rapporteringar.

Organiskt avfall

Det kan noteras en markant skillnad i mängd nedbrytbart avfall för denna års rapportering och förra rapporteringen som gällde år 2001-2003. Första året (2004) deponerades 538 000 ton nedbrytbart avfall. Förra gångens rapportering redovisades endast (2001)125 000 ton respektive (2002)190 000 ton. En trolig orsak till denna skillnad är att förra rapporteringen baserades på uppgifter från Avfall Sverige, där endast det kommunala avfallet redovisas. Redovisningen för år 2004 har hämtats från WStatR 2006 där allt avfall redovisas.

Följande år 2005 är mängden nedbrytbart avfall (146 000) mycket liten i jämförelse till övriga år. Uppgiften baseras på dispenser som medgivits för deponering under år 2005. Den lilla mängden kan troligen förklaras med att det är första året som dispensansökningar kan göras. För år 2006 har mängden nedbrytbart avfall ökat till 306 000 ton.

Antal deponier

Jämförelser med åren 2001-2003 för totalt antal befintliga deponier skiljer sig inte nämnvärt. Antal deponier för farligt avfall är i stort sett lika. Antalet deponier för icke-farligt avfall är betydligt större i årets rapportering, medan det i förra rapporteringen var betydligt fler ”övriga ” deponier. Detta kan förklaras med att det i detta års rapportering har blivit rätt klassificerat. Antalet deponier som överensstämmer med direktivet har ökat markant i detta års rapportering, vilket är som sig bör, det samma gäller antal omgjorda deponier.

Ett antal deponier har stängts sedan förra rapporteringstillfället. Trots detta är antal befintliga deponier ungefär detsamma. Detta beror sannolikt på att det saknats uppgifter om vissa deponier, främst industrieponier, vid tidigare års rapportering.

Restkapacitet

För farligt avfall är den restkapacitet som rapporteras detta år är betydligt lägre än den som redovisades år 2001-2003. År 2001 och 2002 rapporterades 9 miljoner ton respektive 7 miljoner ton restkapacitet för farligt avfall. Detta år rapporterades 2,3 miljoner ton restkapacitet.

Skillnaden i icke-farligt avfall visar också på stora skillnader. Förra rapporteringen redovisades 45 respektive 59 miljoner ton och detta år 11,8 miljoner ton.

Vid den förra rapporteringen baserades uppgifterna på inkomna svar från länsstyrelserna. Svaren hade betydande kvalitetsbrister. Vid årets rapportering har i stället resultaten från WStatR 2006 använts. Även dessa uppgifter är av låg kvalitet. Den stora skillnaden mellan restkapaciteterna för mellan de olika rapporteringsomgångarna är svår att förklara. Den allmänt låga kvaliteten på uppgifterna är naturligtvis en förklaring. En annan orsak kan vara att avfallsslag som inte ska ingå i rapporteringen ändå delvis räknats med vid den förra rapporteringen. Exempel på sådana avfallsslag är gruvavfall och sanerings- och muddermassor. Ytterligare en orsak kan vara att WStatR 2006 endast omfattar tillståndsgiven deponering. Eftersom det normalt fordras tillstånd för deponier bör detta dock inte påverka resultaten i någon större grad.

Uppgifter om restkapacitet kan för närvarande inte inhämtas med acceptabel kvalitet eftersom vare sig verksamhetsutövarna eller länsstyrelserna har uppgifter av god kvalitet. Ett grundläggande problem är att definiera vad som avses med restkapacitet i förhållande till den praktiska verksamheten. Vissa deponier har tillstånd att deponera maximalt till viss höjd. Att utifrån en sådan uppgift bestämma restkapaciteten i ton ger en stor osäkerhet.

Referenser

”Avfall i Sverige 2004” Svenska MiljöEmissionsData (SMED) på uppdrag av Naturvårdsverket,. NV Rapport 5593, September 2006

”Uppföljning av deponeringsförbuden” NV Rapport 5493, Juni 2005.

Skatteverkets lista för företag som är deponiskattskyldiga år 2004 och 2006.

SMED: ” Data om avfallsbehandlingsanläggningar: underlag för viss internationell avfallsrapportering (DIA), 2004

Appendix 1 Länsvisa kommentarer.

Blekinge: Anläggningen Bubbetorp avfallsanläggning, 1080-137 har gjorts om för att uppfylla deponidirektivets krav, samtidigt har man börjat ta emot farligt avfall. Anläggningen redovisas därför som icke-farlig och att deponidirektivets krav ej uppfylls för år 2004 och 2005, och som farligt avfall och att anläggningen är omgjord samt uppfyller kraven under 2006.

Dalarna: Avfallstyp saknas för fyra nedlagda anläggningar. Nuvarande branschkod är för Hedemora deponeringsanläggning mellanlagring av farligt avfall som inte klassas som deponi. Ingen uppgift finns om tidigare branschkod, varför branschkod övrigt har antagits. För övriga anläggningar har följande antaganden om avfallstyp gjorts:

Anläggning	Anlägg.nr	Avfallstyp	Branschkod Nuvarande
HEDEMORA DEPONERINGSANL	2083-60-001	övrigt	90.005-1; Mellanlagring FA >1;5 el. 10
LINDBODARNAS AVFALLSUPPLAG	2029-60-002	inert	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å
STORÅSENS AVFALLSANLÄGGNING	2039-60-004	övrigt	90.003-2; Avf biol.beh a>10-200/p>10t/å
Maserfrakt Ludvika, f.d. DSG	2085-130	övrigt	37-1; Avf.återv >10000t/år; Isol.olj

En industrideponi (Stora Enso Timber AB) saknar såväl anläggningsnamn som branschkod. Länsstyrelsen verkar inte ha kännedom om anläggningen, som därför inte finns med i redovisningen.

Gotland: Avfallstyp saknas för den enda befintliga anläggningen, varför branschkod har använts:

Anläggning	Anlägg.nr	Avfallstyp	Branschkod
Slite avfallsanläggning	0980-176	Inert	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å

Jämtland: Avfallstyp saknas för en anläggning, varför branschkod har använts:

Anläggning	Anlägg.nr	Avfallstyp	Branschkod
Galhammars avfallsupplag	2326-60-001	Icke-farligt avfall	90.004-2; Avf f.brä/an.beh 50-100000t/år

För tre anläggningar har länsstyrelsen skrivit som kommentar att anläggningarna är avslutade. Man har dock inte angivit något datum, och anläggningarna antas vara nedlagda efter 2001.

Jönköping: Sju av de anläggningar som redovisas som emottagare av icke-farligt avfall tar emot farligt avfall i form av asbest.

Norrbottnen: Avfallstyp saknas på två befintliga och två nedlagda deponier Branschkod har använts enligt följande:

Anläggning	Anlägg.nr	Avfallstyp	Branschkod
Vuono avfallsanläggning (nedlagd 2001)	2583-9204	Övrigt	90.002-2; Avfall sortering 1000-10000t/å
Kalix avfallsupplag	2514-9202	Icke-farligt (enl. kommentar från uppgiftslämnare)	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å
Kiruna deponi/återvinningscentral	2584-9201	Icke-farligt (enl. kommentar från uppgiftslämnare)	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å
Komposterings- o mellanagr anl Heden 5:18 (nedlagd 2001)	2513-9203	Övrigt	90.003-2; Avf biol.beh a>10-200/p>10t/å

Tidpunkt för nedläggning har angivits till 2001, det har därför antagits att de är nedlagda efter 16/7 2001.

Stockholm: Länsstyrelsen har inte angivit typ av avfall Det har antagits att anläggningar med branschkod '90.004-1; Avfall dep/f.brä mm >100000t/år och '90.004-2; Avf.f.brä/an.beh 50-100000t/år endast tar emot icke-farligt avfall, och att anläggningar med branschkod '90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/år endast tar emot inert avfall.

För två av industrideponierna saknas branschkod och dessa anläggningar redovisas därför som ”övriga”. För samtliga tre industrideponier har Länsstyrelsen skrivit kommentaren ”inga förändringar”.

Södermanland: En anläggning har under 2006 fått tillstånd för att ta emot farligt avfall. Denna anläggning har gjorts om för att uppfylla direktivets krav. Det är oklart när detta har skett, och det har antagits att detta gjordes före 2004.

Industrideponin 0483-132, Katrineholm Energi AB, saknar deponiklass och branschkod. Länsstyrelsen har i kommentar skrivit: ”Verksamheten bedrivs sedan 2006 inom nya tillståndet för Vikatippen 0483-060-001. Katrineholms energi har begärt att detta tillstånd återkallas.” Anläggningen redovisas därför som industrideponi av typen ”övrig” under 2004 och 2005, men inte alls för 2006.

Värmland: Sluttäckning pågår för ett antal deponier, tre av dessa är okända, en är sluttäckt, de anges som nedlagda, med avfallstyp enligt följande:

Anläggning	Anläggn.nr	Avfallstyp	Branschkod
Prästtjärnsbergs avfallsupplag	1737-050	Inert	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å
Sysslebäcks avfallsupplag	1737-051	Inert	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å
Torsby avfallsupplag	1737-052	Inert	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å

En anläggning (Uddeholm Tooling AB, 1783-103) saknar branschkod och har därför angetts som övrig.

Västerbotten: För tre anläggningar som tar emot inert avfall har länsstyrelsen skrivit som kommentar att anläggningarna är nedlagda. Man har dock inte angivit något datum, och anläggningarna antas vara nedlagda efter 2001. En nedlagd kommunal anläggning och tre industrideponier saknar uppgift om avfallstyp, varför följande antagande har gjorts:

Anläggning	Anläggn.nr	Avfallstyp	Branschkod
SVARTLIDEN AVFALLSUPPLAG	2422-126-03	Inert	90.004-5; Avfall dep.inert;

LEIKORLIDEN SLAMDEPONI	2422-126-07	Icke farligt	an>100000t/år 90.004-2; Avf f.brä/an.beh 50- 100000t/år
MALÅ SÅGVERK	2418-116-01	Icke farligt	20-1; Sågverk mm >60000 m3/år
SETRA BYGGPRODUKTER NORD AB	2417-134-03	Icke farligt	20-1; Sågverk mm >60000 m3/år

Två industrideponier har gjorts om för att överensstämna med deponidirektivets krav. Båda dessa har slutat ta emot avfall under 2004 resp. 2005. De finns därför inte med som omgjorda i redovisningen för 2005 och 2006.

Västernorrland: Två anläggningar lades ner i december 2004 resp. 2005, typ av avfall saknas. Fem anläggningar lades ner före 2004, de antas vara nedlagda efter 2001. Avfallstyp saknas, varför branschkod användes:

Anläggning	Anlägg.nr	Avfallstyp	Branschkod
Skanska Norrland AB	2280-301	övrigt	Branschkod saknas
	2283-60-003	Övrigt	90.002-4; Avfall mellanlagr 10-10000 t
Edsbacken deponi		Icke-farligt	90.004-2; Avf f.brä/an. beh 50- 100000t/år
RAMSELE AVFALLSUPPLAG	2283-60-002	Icke farligt	90.004-2; Avf f.brä/an. beh 50- 100000t/år
Markförädlingar i Norrland AB	2262-60-031	Icke farligt	90.004-2; Avf f.brä/an. beh 50- 100000t/år
Torpshammars behandlingsanläggning	2260-60-003	inert	90.007-1; Avf.uppl inert/mud mm,ej ringa
Botniabanan AB, Dombäcksupplaget	2284-60-056		

Örebro: Uppgifter saknas helt för fyra anläggningar, branschkod har använts enligt följande:

Anläggning	Anläggn.nr	Avfallstyp	Branschkod
	1860-60-001	Icke farlig	90.004-2; Avf f.brä/an.beh 50-100000t/år
Laxå deponi, Mosjötippen	1885-60-001	Inert	90.004-5; Avfall dep.inert; an>100000t/å
Deponeringsanläggning Lindesberg	1885-60-002	Icke farlig	90.004-2; Avf f.brä/an.beh 50-100000t/år
Södra Måle avfallsdeponi	1864-60-001	Icke farlig	90.004-2; Avf f.brä/an.beh 50-100000t/år
Ljusnarsbergs Deponeringsanläggning			

Appendix 2. Utformning av listan till länsstyrelserna

Bifogas som ett särskilt exceldokument